

на византийската държава затова нѣшто. Отъ Бера византийский царь отишълъ цѣ-нататѣкъ на югъ камъ прѣдѣлти на Тесалиа, и обетѣилъ Сръбчиште (на западъ отъ Олимпъ). Тамъ българский войвода Николица се бранилъ юнашки и опорито. Най-сетиѣ тврдина та била призета съ пристѣпъ и Николица уловили робъ. Византийский царь искалъ да го подмами, та го завелъ въ Цариградъ и го направилъ патрициа. Нъ Николица не штѣлъ да се има за издадникъ, та побѣгналъ при царь Самуила. Византийский царь доклѣ билъ въ Цариградъ, царь Самуилъ налѣтѣлъ на Сръбчиште и се мѣчилъ, заедно съ Николица, да го отнеме отъ византийци ти. Нъ Василий оште на съшита та година пакъ отишълъ срешта българети, и накаралъ Самуила да се оттегли отъ Сръбчиште. Николица ненадѣйно се вплелъ въ византийска та войска, та го уловили, и пакъ го закарали робъ на Василиа, който тоа пътъ не го пожалилъ, а заповѣдалъ та го затворили.

Отъ Сръбчиште византийский царь не отишълъ право възъ царь Самуила, а отишълъ камъ южный край, въ Тесалиа, да откъсне отъ българети първень неа. Той много лесно призелъ тамъ тврдини ти, които били захванати отъ българети, и подновилъ ония, што билъ съсипалъ царь Самуилъ. А кокото българе заробилъ прѣвелъ ги въ южна Тракиа.

Въ Тесалиа той разредилъ византийска войска, и послѣ се явилъ подъ Воденъ, една отъ първи ти Самуилови тврдини въ южна Македониа. Слѣдъ трайна обетѣа византийский царь призелъ таа тврдина, която била голѣма прѣграда на Самуилова та държава. И тамъ била оставена византийска войска, а българети, што бранили тврдина та, Василий пакъ прѣселилъ въ южна Тракиа. Българский войвода, Дражанъ, който билъ прочутъ юнакъ, и той падналъ въ рѣцѣ ти на византийци ти. Казоватъ, Дражанъ войвода помолилъ византийский царь да му даде изволение да остане да живѣе въ Солунъ, и царь тѣ се склонилъ. Той се оженилъ тамъ за дъштери та на първий старейшина на прѣквата Св. Димитръ, и добилъ дѣца; нъ неможилъ да трае византийци ти, та побѣгналъ отъ Солунъ, и събиралъ дружина, та налиталъ на тѣхъ. Той най-сетиѣ билъ оловенъ и наказанъ бесчовѣчно.

Византийский царь, като ималъ на рѣцѣ Голѣмий Прѣславъ въ Стара-планина, и на Дунавъ Малкий Прѣславъ и Дръстръ, моглъ вече лесно да отива нагорѣ по Дунавъ тѣ